

Elk moment telt.

*De avondster schitterde in het azuur,
terwijl we dwaalden langs borders en perken.*

Hoe jij je voelde, was niet te merken.

We namen de dingen zuiver en puur

Ons paradijs huiverde bij vlagen wind.

Een korte tijd nog en het zou verdwijnen:

*Onherroepelijk, volgens omschreven lijnen,
en duidend op pijn en verlies van een vrind.*

*Je nam mij mee naar de Chinese roos,
waarvan de bloemen mij ontroeren
en daar samen stilstaand, vonden wij troost.*

*De maan, omhuld met parel moeren,
aanschouwde ons verdriet en minnekoos.*

Zij blijft mij langs de sterren voeren.

Willemien.